dlužené realitě bez jakékoliv naděje, status quo, na úhradu reální.

Uznáme-li jednou toto zásadní hledisko, že není materiálně rozdílu mezi oběma druhy práva zástavního, musíme rozuzliti i poměr v úvahu přicházejících norem III. dílčí novely k § 39 ex. ř., jenž v tomto směru ani výslovně zrušen ani omezen nebyl. Jest třeba rozhodnouti otázku, zdali může zástavní věřitel bez vědomí vlastníka nemovitosti žádati při zrušení exekuce též o výmaz práva zástavního a připraviti tak tohoto o disposiční práva jemu vyhrazená III. dílčí novelou pouze před výmazem zástavního práva.

Ustanovení § 38 cit. novely dává v tomto případě disposiční právo výslovně vlastníkovi a dodává, že může i věřitel nového podmínečně zřízeného práva zástavního žádati o výmaz staré hypotéky. Tyto dvě osoby jsou jmenovány enumerativně a nelze tudíž popříti, že v případě § 38 žádné jiné osobě toto právo nepřísluší, tedy ani ne věřiteli staré hypotéky. Zákonná ustanovení §§ 33 a 37 III. dílčí nov. pak mluví vůbec jen o vlastníkovi jako o osobě oprávněné k těmto disposicím a nelze tedy pochybovati, že toto právo nikomu jinému nepřísluší, tedy také ne zástavnímu věřiteli. Důsledek toho jest, že nemůže zástavní věřitel více ve smyslu § 39 ex. ř. žádati o zrušení exekuce imobilární, vedené nuceným zřízením práva zástavního, alespoň ne bez vědomí a souhlasu vlastníka nemovitosti. Jest proto třeba postaviti se na stanovisko zásadní, byť i snad dosavadní praksi naprosto neodpovídající, a pokládati § 39 ex. ř., pokud se týká imobilárního exekučního práva zástavního, za zrušený čl. 2. III. díl. novely, poněvadž výslovně odporuje novějším normám novely.

Jakým způsobem by měl nyní soud postupovati při žádosti vymáhajícího věřitele o zrušení exekuce a výmaz práva zástavního? Tak, jak před tím bude moci věřitel žádati o zrušení exekuce, i materielní existence hypotéky pomine a věřitel ztratí svůj nárok na úhradu, výmaz onoho zástavního práva jest však ponechati výhradně a jedině vlastníku nemovitosti. Takové řízení se zdá býti na první pohled našemu právnímu řádu neznámé, není tomu však tak.

V případě zřízení exekučního práva zástavního poznámkou vykonatelnosti ve smyslu § 89 ex. ř. má zrušení exekuce za následek jen výmaz poznámky vykonatelnosti, jinak se však toto zrušení exekuce dříve již zřízeného smluvního práva zástavního nedotýká a vlastník reality s ním může volně disponovati. Neodporovalo by tudíž nikterak našemu positivnímu právu, aby i v případě § 39 ex. ř. byla z moci úřední vymazána poznámka vykonatelnosti, čímž by ono právo zástavní pozbylo i zevně karakteru exekučního. Tento postup jest tím spíše přijatelným a našemu právnímu řádu neodporujícím, když již z doslovného a autentického znění § 88 ex. ř. a to: »Bei der bücherlichen Einverleibung des Pfandrechtes ist die Forderung, für die das Pfandrecht eingetragen wird, als vollstreckbar zu bezeichnen«, vyplývá, že se zřízení exekučního práva zástavního vlastně skládá ze dvou úkonů a to ze zřízení práva zástavního a z poznámky vykonatelnosti. Zde opět vidíme, že není teoretického podstatného rozdílu mezi institucí smluvního a exekučního práva zástavního.

Se shora uvedeného vyplývá, že změnu dosavadní prakse lze provésti v rámci positivních norem a že není třeba nového zákona neb nařízení, aby aplikace platného hypotekárního práva byla správnou interpretací přivedena do jistých a určitých kolejí, aniž by bylo v jakékoliv míře porušeno nějaké ustanovení našeho právního řádu. Že takové změny prakse jest zapotřebí, vyplývá již z národohospodářské důležitosti této materie, neboť by se jinak velké dobrodiní III. dílčí novely, pro kterou se tolik bojovalo, stalo ilusorním a národnímu hospodářství dříve škodlivým než užitečným institutem našeho právního řádu.

ZE DNE

Ministr spravedlnosti pan JUDr. Alfred Meissner slavil tyto dny své šedesátiny. Přejeme jubilantu, aby ještě dlouha léta setrval na ministerském křesle a dočkal se všech důležitých zákonů československých, zejména reformovaného občanského zákoníka, soudního řádu civilního i trestního, trestního zákona, našeho notářského řádu a řádu advokátního. Jako vynikající teoretik a na slovo vzatý praktik jest zejména povolán býti nápomocen a spolupůsobiti při vydání těchto zákonů.

Notářský stav plně důvěřuje, že pod egidou pana jubilanta dosáhne konečně touženého nového notářského řádu po více jak dvanáctiletém čekání.

Milý kolega notář Dr. Jaro Čapek šedesátníkem. Kdo zná jeho postavu sportem vypěstěnou, nevěřil by tomu, kdyby jeho šedesátku nepotvrzovaly vřelé vzpomínky v denních listech. Připojujeme se k ostatním přátelům jubilantovým s přáním, aby k radosti své a své rodiny a ke cti stavu, jejž si zvolil a jenž jej považoval vždy za svého vynikajícího příslušníka, ještě dlouhá léta působil stavovsky i veřejně jako dosud.

Pokoutnictví. V poslední době množí se případy, že různé informační kanceláře nabízejí se k právnickým zákrokům, intervencím a poradám, jakož i k sepisování listin; podobně stal se případ, že úředně oprávněný civilní inženýr zabýval se zprostředkováním prodejů a sepisováním smluv, za něž požadoval větší odměnu, nežli jest přípustná podle notářské sazby. Žádáme proto všechny kolegy, aby každý takovýto případ oznamovali své dotyčné notářské komoře, jejíž zakročení bude míti většího významu, nežli když sami oznámení učiní soudům.